

žednje btyńzko huſchej głowu nepschižo, wele-
wězy jo pscheze na boze wižimy. Na końzu
glewkeju stronowu, ga na hobyma końzoma
semje, stej tej „symnej zonie“, jedna pod-
połudńo, druga podpołnozy. Tam na hamem
końzu jo poł lěta noz a druge poł lěta žen,
až btyńzko sewschym domk nejžo a namgu
luže wjazor spat hysch a žajtšcha stawasch,
dokulž žeden wjazor a žedno žajtšcho nejjo.

Schynne huwołaju: „To jo žiwno!“

Nan: Wot togo možomy že drugi ras
dalej rošhuzowasch.